

குறளும் மனுவும் – ஒப்பீடு

திரு. நா.முத்துநிலவன்

கல்வி, சமூகவியல்

தமிழ் இலக்கிய ஆய்வாளர்

கட்டுரைச் சுருக்கம்:

”மனு ஸ்மிருதியில் பெண்களைப் பற்றிச் சொல்வதையே தான் திருவள்ளுவரும் சொல்லியிருக்கிறார்; எனவே மனுதர்ம சாஸ்திரம் தடை செய்யப்பட வேண்டுமானால், அதே காரணத்திற்காகத் திருக்குறளும் தடை செய்யப்பட வேண்டியதே” என்றெல்லாம் அண்மையில் எழுப்பப்படும் வைதிகக் கூக்குரல்கள் உண்மையா? என்று ஆய்கிறது இக்கட்டுரை.

மனுநூல், மக்கள் விரோத நூல். பெண்களை, உழைக்கும் மக்களை இழிவுபடுத்தும் நூல். திருக்குறளோ மக்கள் சமூக விழுமியம் கொண்ட நூல். பெண்களை, உழைக்கும் மக்களை வாழ்த்திடும் நூல். வடிவிலோ, கருத்திலோ, நீதியிலோ, இரண்டு நூல்களும் ஒன்று ஆகவே ஆகாது என்று நிறுவுவதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முகவுரை:

மனுநூல் ஒரு மக்கள் விரோத நூல். பெண்களை, உழைக்கும் மக்களை இழிவுபடுத்தி, பார்ப்பனர்கள் உழைக்காமலே அதிகாரம் செய்து பிழைத்துக் கொழும்பதற்கான சூழ்ச்சிகளைக்

கொண்ட ஒரு நூல். ஒவ்வொரு சூத்திரமும் (சுலோகம்) உழைக்கும் மக்களை அடிமைப் படுத்துவதற்கான வஞ்சக “சூத்திர” நூல்! இதை ஏற்கெனவே பலகாலமாகத் தந்தை பெரியாரும், திராவிடர் கழகமும், இடதுசாரி, தலித்திய முற்போக்கு இயக்கத் தோழர்களும் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

ஆனால், அண்மையில், “அய்ரோப்பிய ஒன்றியப் பெரியார் அம்பேத்கரியத் தோழர்கள் கூட்டமைப்பு” நடத்திய கருத்தரங்கம் ஒன்றில், “இந்திய அரசியலில் பெரியார்” எனும் தலைப்பில் பேசிய வி.சி.க.தலைவர் தொல். திருமாவளவன் அவர்கள், மனுநூல் பெண்களை இழிவு செய்திருப்பதைச் சொல்லி, அதை எதிர்த்துப் பெரியார் நடத்திய போராட்டங்களைப் பற்றியும் பேசினார். இந்த நிகழ்ச்சி பெரியார் வலைக்காட்சியில் அக்.16, 2020 அன்று வந்தது. இன்றும் இருக்கிறது. “மனு (அ) தர்ம நூலைத் தடைசெய்” என்ற திருமா, அதற்கான இயக்கத்தையும் முன்னெடுத்தார்! இதற்காகத் தோழர் திருமாவளவன் மீது வழக்குப் போட்டார்கள், அந்த வழக்குத் தள்ளுபடி ஆகிவிட்டது. ஆனால், அதன் தொடர்ச்சியாகத் தமிழ் ஊடகங்களில்

நடந்த விவாதங்கள் எளிதில் மறந்துவிடக் கூடியவை அல்ல.

“மனுஸ்மிருதியில் பெண்கள்” என, கோதை ஜோதிலட்சுமி என்பவர் எழுதிய கட்டுரையை, திருமா இயக்கம் நடத்திய பதினைந்தாம் நாளில், ‘தினமணி’² வெளியிட்டு, “மனுதர்ம நூல், பெண்களை இழிவு செய்யவில்லை, மாறாகப் பெருமைப்படுத்தியே இருக்கிறது” என்று வலிந்து சொல்லிப் பார்த்தது. இதற்குத் தந்தை பெரியார் எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பதில் தந்து விட்டதைத் தமிழ்நாடு அறியும், காத்திருந்தோம். ஆனால், “இவ்வளவு சொல்லியும் நம்மைக் கண்டுகொள்ளாமல் இருக்கிறார்களே” என்று நினைத்தோ என்னவோ, “தமிழர் போற்றும் திருக்குறளைச் சீண்டிப் பார்த்தால், ஒருவேளை தமிழர்கள் கவனிப்பார்களோ?” எனும் நினைப்பில், மீண்டும் “மனுவுக்கு ஏன்இந்த எதிர்மனு” எனும் தலைப்பில், ஆர்.நடராஜன் என்பவர் எழுதிய கட்டுரையை அடுத்த15ஆம் நாள் வெளியிட்டது ‘தினமணி’.³ இந்தக் கட்டுரைகள் வெளியான தேதிகளைக் கவனித்தால் அவர்களின் அவசரமும் ஆத்திரமும் புரியும்! இதையும் யாரும் கவனிக்காமல் இருந்துவிடக் கூடாதே என்னும் கவலையோடு, சிலவரிகளைப் பெரிது படுத்தி, ‘தினமணி’ நடுப்பக்கக் கட்டுரையின் நடுவில் வெளியிட்டதை மட்டும் அதன் முக்கியத்துவம் கருதி, கவனம் குவிக்க வேண்டி, இங்கு அப்படியே எந்த மாற்றமும் இன்றி தரப்படுகிறது.

“மனு பெண்களைப் பற்றிச் சொல்வதையேதான் திருவள்ளுவரும் சொல்லியிருக்கிறார், மனுதர்ம சாஸ்திரம் தடை செய்யப்பட வேண்டுமானால், அதே காரணத்திற்காகத் திருக்குறளும் தடைசெய்யப்பட வேண்டியதே”

இது சரி தானா ?

குறளும் மனுவும் சொல்லும் கருத்துகள் எல்லாம் ஒன்றுதானா?

இவ்விரண்டு நூல்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம் -

பெண்களைப் போற்றும் குறளும், இழிவுபடுத்தும் மனுவும் :

கற்பை வலியுறுத்தும் அந்தக்கால நடைமுறையிலும் கூட, “பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள்?”⁴ என்று, பெண் இனத்தைப் பெருமைப்படுத்திய குறள் எங்கே? நூலின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் பெண்இனத்தை இழிவுபடுத்தி, “எல்லா ஜாதிக்குள்ளும் இழிந்த ஜாதியாக” பெண்களைப் பேசும் மனுஎங்கே? ‘உயர்ந்தஜாதி’ என்று அவர்களே உயர்த்திச் சொல்லிக் கொள்ளும் பார்ப்பனக் குலத்திலேயே பிறந்திருந்தாலும், அவள் பெண்ணாகப் பிறந்து விட்டால் இழிந்த பிறவிதான் என்கிறது மனு.⁵

மனுவைப் பொறுத்தவரை, அனைத்து ஜாதிப் பெண்களும் சூத்திரர் தானே?! எனவேதான் “பெண்களையும் சூத்திரரையும் கொல்லுவது மிகவும் குறைந்த பாவமாகும்”⁶ என்றும், “பெரும்பாலும் மாதர் கற்பிலார் என்றே பெரிதும் பல நூல்களிலும் குறிப்பிடுவனவற்றையும் கேட்பீராக”⁷ என்றும், இதுபோலப் பற்பல இடங்களிலும் பெண்களை இழிவுபடுத்தியே மனுவில் சொல்லப் பட்டிருப்பது உண்மைதானே? பெண்களை ஒழுக்கக் கேடானவராக, மயக்கும் குணம் கொண்டவர்களாகவே மனுதர்மம் சித்தரிக்கிறது பாலியல் ரீதியில் ஒழுக்கக் கேடுகள் ஏதும் நடந்தால், அதில் ஆணுக்குப் பொறுப்பு எதுவும் இல்லை என்பது போல மனுநூல் பெண்களை இழிவுபடுத்துகிறது.

“தமது அலங்காரத்தால் மனிதரைக் கவரும் பெண்களின் இயல்பறிந்தோர் பெண்களிடம் கவனக் குறைவாக நடந்து கொள்ளமாட்டார்கள்.”⁸

“கணவன் சூதாடுகிறவனாயினும் குடிகாரனாக இருந்தாலும் பிணியாளனாயினும் மனைவி அவனுக்குச் செருக்குற்றுப் பணிபுரியாமல் இருந்தால் அவளுக்கு அழகு செய்தல், ஆடை, படுக்கை

இவற்றை மறுத்து மூன்று மாதம் விலக்கி வைக்கவும் சொல்கிறது மனுநூல்.”⁹

“இழிநடத்தை, பரத்தையர் நட்பு, நற்குணமின்மை இவற்றையுடையவனாயினும் கற்பினளான பெண் தன் கணவனைத் தெய்வமாகப் பேணுக.”¹⁰

“மறுமையின்பத்தில் நாட்டமுள்ள பெண்மணி தன் கணவன் இருப்பினும் இறப்பினும் அவன் கருத்துக்கு மாறுபாடாக நடக்கக் கூடாது.”¹¹

இவ்வாறு மனு பெண்களை இழிவுபடுத்தும் போது, இதற்கு மாறாகக் குறள், பெண்கள் பற்றி என்னென்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றும் பார்க்க வேண்டும்.

இல்லறவியல் என்றொருதனிஇயல் நூலின் சிறு பிரிவு) வகுத்து, அதற்கென்றே இருபது அதிகாரங்களில் இருநூறு குறட்பாக்களை எழுதி, வாழ்க்கைத் துணையின் பெருமை சொல்லி, மக்கட்பேறு தரும் மகிழ்வைச் சொல்லி, அன்புடமையோடு, விருந்தோம்பி, இனியவை கூறி, செய்ந்நன்றியறிந்து, நடுவுநிலை தவறாது, அடக்கம் மற்றும் ஒழுக்கத்துடன், பிறனில் விழையாது, பொறுமையுடன், பொறாமை தவிர்த்து, பேராசைப்படாது, புறங்கூறாது, பயனில சொல்லாது¹² தீவினை அஞ்சி, ஒப்புரவறிந்து ஈகையுடன், புகழ்பெற வாழச் சொல்லித் தருகிறது குறள்.

இல்லறத்திற்கே 200 குறட்பாக்கள் எழுதிப் பெண்ணின் பெருமை சொன்ன திருக்குறள் எங்கே?

பெண்ணை இழிபிறவியாகவே சொல்லி வைத்த மனு எங்கே?

இதனால்தான், கவிஞர் கந்தர்வன்,

“இந்த தேசத்தும் பன்றி கூட கோடல்வரன் மகளை விடவும் மதிப்பு மிக்கது” - என்றும், “நாளும் கிழமைமும் நலிந்தோர்க் கில்லை, ஞாயிற்றுக் கிழமைமும் பெண்களுக் கில்லை”

என்றும் இன்றைய பெண்களின் பரிதாப நிலையைச் சொல்லி, அதற்கான தீர்வுநோக்கிச் சிந்திக்க வைக்கிறார்.¹³

ஒரு நாட்டு முன்னேற்றம், அந்நாட்டுப் பெண்களின் முன்னேற்ற அளவில்தான் அமையும் என்பார்கள். ஆனால், மனுநூலின் ஒவ்வொரு சுலோகத்திலும் பெண்ணடிமைத்தனம் வழிந்து ஆறாய்ப் பெருகுகிறதே! ஓரிடத்திலாவது பெண்ணும் ஓர் உயிர்தான், அவள் மனிதப் பிறவிதான், ஆணுக்குச் சமமான உரிமையுள்ளவள்தான் என்று எங்காவது சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லையே! மாறாக, எல்லா இடங்களிலும் பெண்கள் ஆண்களைத்தான் சார்ந்திருக்க வேண்டும், எந்த வயதிலும் அவளுக்குச் சுதந்திரம் கிடையாது. ஆண்களால் காப்பாற்றப் படுவதற்காக, பெண் சுயஅறிவின்றியே படைக்கப்பட்டாள் என்று எத்தனை வகையான சுலோகங்கள்?

“பாலியத்தில் தகப்பன் ஆஞ்செயிலும், யவ்வனத்தில் கணவன் ஆஞ்செயிலும், கணவனிறந்த பின்பு பிள்ளைகளின் ஆஞ்செயிலும் இருக்க வேண்டியதே யல்லாது, ஸ்த்ரீகள் தன் ஸ்வாதீனமாக ஒருபோதும் இருக்கக் கூடாது (“அத்.9, சுலோகம்148) எனும் இந்த வரிகள் அப்படியே ஓர் எழுத்தும் மாறாமல், “மனுதரும ஸாஸ்திரம்” எனும் நூலின் உரையில் உள்ளவை. “திருவந்திபுரம் கோமாண்டூர் இணையவில்லி, இராமானுஜாச்சாரி” என்பவர் எழுதிய உரையோடு, 1865ஆம் வருடம் டிசம்பர் 19ஆம் தேதி வெளியிடப்பட்ட நூலில் உள்ளது. இதன் பிடிஎஃப் கோப்பு வடிவம் இன்றும் இப்போதும் கணினி இணையத்தில் கிடைக்கிறது ‘ஓரிஜினல்’ மனு தர்ம சாஸ்திரத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளவும்.)

அந்த ஓரிஜினல் சுலோகம் இதோ,

“பிதா ரக்ஷதி கௌமாரே,
பர்த்தா ரக்ஷதி யௌவனே
புத்ரோ ரக்ஷதி வார்தக்யே
நஸ்த்ரீ ஸ்வாதந்தர்ய மர்கதி”¹⁴

இந்தக் கருத்தை, அறிவொளி

இயக்கத்திற்காக 1990-1991இல், இக்கட்டுரை ஆசிரியர் -நா.முத்துநிலவன் மொழி பெயர்த்து, தமிழ்நாட்டின் பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் நாடகப் பாடலாகப் பாடப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு வரிகள் இதோ,

**“தந்தைக் கடிமை சிறுவயதில்,
கணவற் கடிமை இளவயதில்,
மகனுக் கடிமை முதுமையிலே
எந்நாளும்பெண் அடிமைதான்”**

(“உண்மை” இதழிலும் அப்போது வந்தது)

இவ்வாறாக, பெண்களைப் பற்றிய மனுவின் பார்வை, “ஆண்களுக்கான போகப் பொருளாக” பெண்களைப் படைத்திருப்பதாகவே உள்ளது.

இது ஒருபுறமிருக்க,

மனுவின் “பங்காளி”யான பகவத்கீதை இதுபற்றி என்ன சொல்கிறது என்று பார்த்தால் பெண்களும் சூத்திரர், வைசியர் ஆகியோருடன், “பாவயோனியில்” இருந்து பிறந்ததாகச் சொல்கிறது!¹⁵ தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள பகவத்கீதை நூல்களில் இதை “இழிந்த பிறப்பு” என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் ஆங்கிலத்தில் நேரடியாக “born out of the womb of sin”¹⁶ என்று போட்டு உடைத்து விட்டார்கள் ‘ரெண்டும் ரெண்டாப்பை! ரெண்டும் கழண்டாப்பை’ என்னும் கிராமத்துப் பழமொழி இதனால் தான் எழுந்ததோ?

எனில்,

பெண்ணைப் பெருமைப்படுத்தி இல்லறம் பாடும் குறளும் ,

இழிவு படுத்தி வசை பாடும் மனுவும் எப்படிச் சமமாகும்?

பிறப்பால், மனிதர் அனைவரும் சமம் இல்லையா?

பொதுவாகவே எல்லா மனிதர்க்குமான அறம்கூறும் நூல் என்பதால் “உலகப் பொது மறை” என்று குறளைப் போற்றுகிறது குவலயம்! மறை என்றாலே ரகசியமாகச்

சொல்லும் வேதம் என்றுதானே பொருள்? அதனால், எல்லார்க்கும் பொதுவான அறநூல் எனும் பொருளில், “உலகப் பொதுமறை” என்பதே சரி.

‘சூத்திரர்’ என்றால் பிராமணர்களின் வைப்பாட்டி மக்கள்¹⁷ என்று பொருள். ஆம். அப்படித்தான் மனுசாஸ்திரம் கூறுகிறது. இதிலிருந்தே மனுநூல் ஒரு மக்கள் விரோத நூல் என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

அன்றைய ஜாதியச் சமுதாயத்திலேயே, “ஆற்றிவு படைத்த மனிதர்கள் மட்டுமல்ல, உலக உயிர்கள் அனைத்துமே சமம், ஏனெனில் ஓரறிவுத் தாவரம் முதல், அய்ந்தறிவு விலங்குகள்வரை ஒவ்வொன்றும் மதிப்பிற்குரியவையே” எனும் ஆழ்ந்த பொருளில், “பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்”¹⁸ என்பது உலகப் புகழ்பெற்ற குறள்வரி. இதற்கு நேர் எதிராக, “நான்கு வர்ணங்களை பிரம்மனே படைத்ததாகச் சொல்லும் மனு, “தனது முகத்திலிருந்து பிராமணரையும், தோளிலிருந்து சத்திரியரையும், தொடையிலிருந்து வைசியரையும், காலிலிருந்து சூத்திரரையும் பிரம்மா படைத்தான்”¹⁹ என்று கதைகட்டியது.

இதை விழுங்கிச் செரித்து, அப்படியே பகவான் கிருஷ்ணன், “நான்கு வர்ணங்களையும் நானே படைத்தேன்” என்கிறான்.²⁰ கீதை, ஒரு புனித நூலாக இந்திய வழக்கு மன்றங்களில், அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள செய்தியும், மனுதர்ம(?)நூல் இதுவரை முப்பத்தெட்டு தீர்ப்புகளில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது எனும் தகவலும் இன்றைய சமூகத்தின் அவலநிலைக்கு உச்சபட்ச சாட்சிகள்!

இந்தப் புரட்டுக் கதையைத் தானே புரட்சிக்கவிஞர் புரட்டிப் புரட்டி எடுத்தார்?

“முகத்தில் பிறப்பதும் உண்டோ முட்டாளே?

**தோளிற் பிறப்பதுவும் உண்டோ தொழும்பனே?
இடையிற் பிறப்பார் உண்டோ எருமையே?**

காலில் பிறப்பார் உண்டோ கழுதையே?
நான்முகன் என்பான் உளனோ நாயே?
புளுகடா புகன்றவை எலாம்போக் கிலியே”²¹

இதே போல ஜாதிக்கொரு நீதி சொல்லும்
சனாதனப் போக்கைக் கண்டித்து,

“சூத்திரனுக்கொரு நீதி - தண்டச்
சோறுண்ணும் பார்ப்புக்கு வேறொரு நீதி
சாத்திரம் சொல்லிடு மாயின் - அது
சாத்திரம் அன்று சதியென்று கண்டோம்”²²

எனும் பாரதியின் குரலும் நினைவுக்கு
வருவது போல, “அறமாவது, மனு முதலிய
நூல்களில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன
ஒழிதலும் ஆம்”²³ எனப் பரிமேலழகர்
குறளுக்கு எழுதிய உரைப்பாயிர வரிகளும்
நினைவில் எழுவது இயல்பே.

ஜாதிகளைத் தாண்டி “பிறப்பொக்கும்
எல்லா உயிர்க்கும்” எனப் பொது நீதி
சொன்ன வள்ளுவரையே “மனு சொன்னபடி
குறள் எழுதினார்” என்கிறார் பரிமேலழகர்!

ஜாதி, மதம் மீறி நடக்கும் கலப்புத்
திருமணங்களை மனு ஏற்கவில்லை, வர்ணம்
வேறு; ஜாதி வேறு! வர்ணம், “பிரம்மா”
படைத்த நால்வர்ணம். ஆயினும், இந்த
வர்ணக் கலப்பில் உருவான பிரிவுகளே
ஜாதிகள். இந்த ஜாதிமறு(கல)ப்பு மணம்
பிரம்மாவை மீறி(!) காலங்காலமாக நடந்தே
வந்திருக்கிறது. ஜாதி வேறுபாடுகள் தம்
கையை மீறிப் போய் விடாமலிருக்கவே இந்த
நான்கு வர்ணத்தில் அனைத்து ஜாதிகளையும்
“அடக்கி” வைத்தனர். இப்போதும்
மோட்சம் என்பது பார்ப்பனர்களுக்கு
மட்டுமே. சித்தியாவது வீடுபேறு என்பதைப்
போனால் போகிறது என்று பார்ப்பனர்
அல்லாத மற்ற வர்ணத்தினர்க்கும் கிடைக்க
ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதாவது, பார்ப்பன
சேவைகளைச் சரியாகச் செய்கின்ற மற்ற
வர்ணத்தினர் வீடு பேறு அடைந்து,
அடுத்த பிறவியில் பார்ப்பனராகப் பிறந்து,
பார்ப்பனப் பிறவியில், பார்ப்பனருக்குரிய
தர்மம் தவறாது நடந்து மோட்சம்
அடையலாம், பரம்பரை பரம்பரையாகவே,

உழைக்காமல் உட்கார்ந்து உண்டு
கொழுப்பதற்கான ஏற்பாடு இது.

அம்பேத்கர் இயற்றிய அரசு அமைப்புச்
சட்டம், ஜாதிமறுப்பு மணம் செய்வதை
ஏற்கிறதே! “சமூகத்தில் உள்ள ஜாதிய
ஏற்றத் தாழ்வுகளை நீக்குவதற்காகவும்
ஜாதி மறுப்புத் திருமணம் செய்பவர்களை
ஊக்குவிக்கவும் அண்ணல் அம்பேத்கர்
சமூக ஒருமைப்பாட்டுக் கலப்புத் திருமண
நிதி உதவித் திட்டத்தை ஒன்றிய அரசு
கொண்டுவந்தது. 2013ஆம் ஆண்டு
கொண்டுவரப்பட்ட இந்த நிதித் திட்டம்,
ஜாதி மறுப்புத் திருமணம் செய்த
பட்டியலின சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களின்
பொருளாதாரப் பாதுகாப்புக்காகவும்
சமூக அங்கீகாரத்துக்காகவும் உருவாக்கப்
பட்டது”²⁴

அதிலும் புரோகிதர் இல்லாமல், இந்துச்
சடங்குகள் இல்லாமல் நடக்கும் பகுத்தறிவு
சுயமரியாதைத் திருமணத்தை நமது
சட்டம் ஏற்கிறதே! இந்தச் சட்டம் 1967இல்
அண்ணா தமிழ்நாடு முதல்வராகப் பதவி
ஏற்றவுடன் தந்தை பெரியார் செய்த சிறு
திருத்தத்துடன் நிறைவேறியது.²⁵ “தந்தை
பெரியாருக்கு எனது நன்றிக் காணிக்கை”
என்று அவர் சொன்னதும் ஒரு சரித்திரப்
பதிவு! புரோகிதர் இல்லாமல் நடக்கும்
சுயமரியாதைத் திருமணத்திற்குச் சட்ட
ஏற்புக் கிடைத்தது சாதாரணமல்ல; சமூகநீதி
வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல்! தமிழ்நாடு
அரசின் இந்த அரசாணை 20.01.1968அன்று
வெளியாகி இப்போதும் நடைமுறையில்
உள்ளது. ஒன்றிய, மாநிலச் சட்டங்களை
விட “ஜாதிக்கொரு நீதிசொல்லும்” மனு
மேலானதா?

திருக்குறள் இன்பத்துப் பால் முழுவதும்
ஜாதி,மதம் கடந்த - காதல்தானே நிறைந்து
கிடக்கிறது! “காதல் சிறப்புரைத்தல்” எனும்
அதிகாரத்தின் பத்துப் பாடலில் எந்த
இடத்திலும் ஜாதி மதம் பற்றிய குறள்
இல்லையே! ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து,
இருவரும் குறிப்பறிந்து, கூடி மகிழ்ந்து,

நலம்புனைந்துரைத்து, அதுவே அலராகி திருமண வாழ்வில் கூடியதைக் கற்பியல் எனும் அடுத்த பதினெட்டு அதிகாரப் பாடல்களிலும் காதல் ததும்பும் காட்சிகளைச் சொல்லும் குறள், எந்த இடத்திலும் - இன்பத்துப் பாலின் இருநூற்றைம்பது பாடலில் ஓரிடத்திலும் - ஜாதி மதம் பற்றிப் பேசவில்லையே!

காதலின்பத்தைப் பற்றிய இன்பத்துப் பாலில் மட்டுமல்ல, ஏனைய அறத்துப் பால் பொருட்பால் என எந்த இடத்திலும் ஜாதி - மதம் பற்றி ஒரு சொல்லும் சொல்லாத பெருமைக்கு உரியதே குறள் எனும் பண்பாட்டு நூல்!

இதற்கு மாறாக மனு நூல் முழுவதும் ஜாதியம் கோலோச்சுகிறது.

இதனால்தான் “நீராரும் கடலுடுத்த” எனும் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப் பாடலை எழுதிய “மனோன்மணியம்” பேராசிரியர் சுந்தரனார் 1891ஆம் ஆண்டிலேயே, “குறளைப் படித்தவர், “ஜாதிக்கு ஒரு நீதி” சொல்லும் மனுவை ஏற்க மாட்டார்” என்று - இன்றைக்கு 130ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எழுதி எச்சரித்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்!

“வள்ளுவர்செய் திருக்குறளை மறுவற நன்கு உணர்ந்தோர்கள் உள்ளவரோ மனுவாதி ஒருகுலத்துக்கு ஒரு நீதி?”²⁶

கலைஞர் மு.கருணாநிதி ஆட்சியில் கொண்டு வந்து இப்போதும் நடைமுறையில் உள்ள தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப் பாடல் உள்ள பகுதியைத் தொடர்ந்து வரும் வரிகள் இவை!

எனில்,

ஜாதியற்ற சமத்துவக் குறளும்,

ஜாதியம் பேசும் மனுவும் எப்படிச் சமமாகும்?

பிறப்பால் மட்டுமல்ல, பெயராலும் தொழிலாலும் ஏற்றத்தாழ்வு

“சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான்” என்னும் குறள், அவரவர்

செய்யும் தொழிலால் ஏற்றத் தாழ்வு ஏதுமில்லை என்று சொல்கிறது.²⁷

இதற்கு நேரெதிராக, “இன்ன ஜாதிக்காரன் இன்ன தொழிலைத்தான் செய்ய வேண்டும்” என்று வரையறை செய்வதோடு, அதிலும் ஏற்றத் தாழ்வைக் காட்டுகிறது மனு நூல். பார்ப்பனர்களின் சமூக மேலாதிக்கத்தை வலியுறுத்தும் மனுநூல், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர்களுக்கு “அவரவர் ஜாதிக்குரிய பணி” மற்றும் சமூகநிலை குறித்துப் பின்வருமாறு வரையறை செய்கிறது:

பார்ப்பனர்க்குரிய பணிகள் யாவை? “சுயம்புவான பிரம்மா, தேவர்களுக்கு அவிசொரிந்து மகிழ்விக்கவும், பிதுர்களுக்கு சிரார்த்தம் செய்யவும் தக்கவனாக பிராமணனைத் தனது முகத்தினின்றும் முன்னம் படைத்தார்”²⁸ (இவையெல்லாம் இந்தக் கொரோனாக் கொடுங்காலத்தில் அரசாங்கத்தாலேயே தடைசெய்யப்பட்டதும், மனிதரின் அத்தியாவசியத் தேவைப் பட்டியலில் இவை இல்லை என்பதும், இந்தியாவின் பணக்கார சாமியான திருப்பதி உள்பட அனைத்து வழிபாட்டுத் தலங்களும் பலமாத காலம் இழுத்து மூடப்பட்டதும் இதுபோலும் கடவுள் வழிபாடும், பூஜை-புனஸ்காரங்களும், திதி கொடுத்தலும் மனிதவாழ்வில் தவிர்க்க முடியாதவை அல்ல என்பதை ஒரு சிறுகிருமி கற்றுக் கொடுத்துவிட்டது. ஆக, பார்ப்பனர்கள் செய்யும் வேலையும் சொல்லும் மந்திரங்களும் இந்தச் சமூகத்திற்குத் தேவையில்லை என்பதை அனைவரும் புரிந்துகொள்வார்கள்

சத்திரியரின் பணிகள் யாவை? “பிரஜா பரிபாலனம் செய்வது, ஈகை, வேள்விகள் செய்வது, வேத பாராயணம் செய்விப்பது, மன்னர் கடமையாகும்”²⁹ ஒருவேளை நாலாம் வருணத்தோன் நாடாள வந்துவிட்டால்? என்று எண்ணிய மனு அதற்கும் ஓர் அவசரச் சட்டத்தை எழுதிவைத்திருக்கிறார். “நாலாம் வருணத்தோன் அரசனாக

இருக்கும் நாட்டிலும், அறம் அறியாதோரும் தீய ஒழுக்கமுடையோரும் வசிக்கும் கிராமத்திலும், பாவிகள் அருகுறையும் ஊரிலும் வசிக்கக்கூடாது”³⁰ மன்னன் இயற்ற வேண்டிய விசாரணைகள் எந்த நாட்டில் நான்காம் வருணத்தானால் நடைபெறுகின்றதோ, அந்நாடு சேற்றில் அகப்பட்ட பசுவைப் போல், கண் முன்னே துன்பமுறுகின்றது.³¹ நாலாம் வருணத்தாரும் நாத்திகருமே மிகுந்து, இரு பிறப்பாளர் இல்லாமற் போகின்ற நாடு வறுமை வாய்ப்பட்டு விரைவில் அழிந்து போகும்.³² அனுஷ்டானங்களில்லாத அந்தணன் மன்னன் சார்பாகத் தீர்மானங்களைச் செய்யவும் கூடும். நாலாம் வருணத்தவன் செய்யக்கூடாது. வைசியனையும், நாலாம் வருணத்தானையும் தன் தன் தொழிலைச் செய்யுமாறு மன்னன் கட்டளையிடுக. இல்லையெனில், வேலையற்ற இவர்கள் உலகையே அழித்து விடுவார்கள்”³³

நான்கு வருணத்திற்கும் அப்பால், சண்டாளர் என்ற ஜாதியை மனு குறிப்பிடுகிறது. தேர்ப்பாகர், இரண வைத்தியர், மீன் பிடிப்பவர், எலி, உடும்பு பிடிப்பவர், தச்சு வேலை செய்பவர் ஆகியோர் நால் வருணத்திற்கு வெளியில் உள்ளவர்களாவர்.³⁴ இவர்கள் வாழும் இடமாக “இவர்களனைவரும் நகரத்திற்கும், ஊருக்கும் வெளியில் மரத்தடி, தோப்பு, இடுகாட்டின் அருகில், மலை, மலர்ச்சோலை ஆகிய இடங்களில் தங்கள் தொழிலைப் பலரறிய இயற்றி வாழ்ந்திருக்கவும்”³⁵ என்கிறது. “இவர்கள் உலோகத்தாலான பாத்திரங்கள் உபயோகிக்கக் கூடாது. இவர்கள் தீண்டிய பாத்திரங்கள் துலக்கினாலும் தூய்மையாகா. நாய், கழுதை இவற்றை இவர்கள் வளர்க்கலாம். மாடு வைத்துப் பிழைக்கக் கூடாது.”³⁶

“இவர்கள் பிணத்தின் ஆடையை அணிய வேண்டும். உடைந்த சட்டியில் சோறுண்ண வேண்டும். இரும்பு பித்தளை நகைகளை அணிய வேண்டும். எப்போதும் தொழிலுக்காகச் சஞ்சரிக்க வேண்டும்.”³⁷

“வாணிபர்க்கு ஆநிரைகளைக் காத்தல், தானம் கொடுத்தல், கடலாரம், மலையாரம், கனிப்பொருள், விளைபொருள், தானியங்கள் இவற்றை வியாபாரம் செய்தல், வட்டிக்கு விடுதல், பயிர்த்தொழில் செய்தல் ஆகியவைவிதிக்கப்படுகின்றன.”³⁸

பிறப்பிலேயே வேறுபாடு வந்தபிறகு, பெயர் வைப்பதிலும் பேதம் காட்டுகிறது மனு தர்ம நூல். மங்களம், மேன்மையைக் குறிக்கும் வகையில் பிராமணனது பெயர் அமைய வேண்டுமாம்,³⁹

பிராமணனுக்கு மங்களத்தையும் (மங்களேஸ்வரன், மகாலட்சுமிபோல...)

சத்திரியனுக்கு பலத்தையும் (வைத்தீஸ்வரன், ஜெகதீஸ்வரி போல...)

வைசியனுக்குப் பொருளையும்- (பொன்னையா, திருமூர்த்தி போல...)

சூத்திரனுக்குத் தாழ்வையும் (மண்ணாங்கட்டி, அமாவாசை போல...)

பிரித்துக்காட்டுவதான பெயர்களை இடவேண்டும் என்கிறது மனு.

(பெயர்கள் உதாரணத்திற்காக வழக்கிலிருந்து எடுத்தது இந்தக் கட்டுரை ஆசிரியர்)

இப்பொழுதும் உழைக்கும் மக்கள் வீடுகளில் மண்ணாங்கட்டி, அமாவாசை என்றெல்லாம் பெயர் வைத்திருப்பதைக் காணலாம். சமூக நீதியின் வெற்றியாக இன்றைய உழைக்கும் மக்கள் இதைக் கடந்த பெயர்களை வைப்பதும் நடக்கிறது.

மனுவின் ஜாதி ஆதிக்க விழுதுகளின் இன்றைய நீட்சிகளே இவை என்பதை உணர வேண்டும். இதனால்தான் ஜாதி, மதம் கடந்த பெயர்களை வைத்தார் பெரியார். இல்லையெனில் இன்றும் கூட தமிழர்களின் பெயர்கள் ஜாதி, மதப் பெயர்களாகவே - அடிமை வரலாற்றின் அழியாத அடையாளங்களாகவே நிலைத்திருக்கும் என்பதையும் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும்.

ஜாதிப்பட்டத்தை விடாமலே இன்றும் பெரும்பாலான வட- இந்தியர்களின் பெயர்கள் இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் “ஜாதிப் பட்டங்களை ஒழியுங்கள்” என்று பெரியார் நடத்திய இயக்கத்தின் பலனாகவே இன்றைய தமிழர்களின் பெயர்கள் ஜாதிப் பட்டங்களைத் தவிர்த்திருக்கின்றன என்பதை வடஇந்திய பெயர்களுடன் தமிழ்நாட்டுப் பெயர்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாலே தெரியும். 1927, டி.ச.25 “குடி-அரசு” இதழிலிருந்தே ஜாதிப்பட்டத்தைத் தவிர்த்து எழுதிவந்த தந்தை பெரியார், அவ்வாறே திராவிடர் கழகத்தினரும் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற வேண்டுகோள் சமூகநீதி வரலாற்றில் பொன்னெழுத்தில் பொறிக்கத் தக்கது. இன்றைய நிலையில் இது மிகப்பெரிய செய்தி. (தமிழ்நாடு கிரிக்கெட் வீரர் நடராசனைப் பற்றிப் புகழ்பாடும் போது வட இந்தியரின் ஜாதிப் பெயர் ஒட்டும் பேசப்பட்டது முக்கியமானது)

“என்னுதும் என்னுது, உன்னுதும் என்னுது” என்பது நியாயமா?

வர்ண பேதத்தின் ஜாதியப் பிடிமானத்தின் அடிக்கட்டுமானம், உரிமை மற்றும் உடமையில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதுதானே? உழைப்புச் சுரண்டல்தானே? இதை உணர்ந்து “பார்ப்பனர்க்கு அடிமைச் சேவகம் செய்வதற்கென்றே பிறப்பெடுத்த” நாலாம் வருணத்தானிடம், கூலி கொடுத்தோ, கொடுக்காமலோ பார்ப்பனர்கள் வேலை வாங்கலாம்”⁴⁰ என்கிறது மனு. இதை இளையதலைமுறையில் கூடச் சிலர் இன்றும் தொடர்வதன் காரணம் புரிகிறதா?

இதற்கு நேர் மாறாக, தனக்கு உரியதல்லாத தன் உழைப்பாலன்றிக் கிடைக்கும் - எந்தப் பொருளையும் “திருட்டு” என்றே கொள்ளவும் தள்ளவும் வேண்டும் என்னும் குறள் எவ்வளவு உயர்வானது என்பதை உலகமே வியக்கிறதே!

“உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே பிறன்பொருளைக்

கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல்”⁴¹

ஆனால், உழைக்காமலே உட்கார்ந்து கொண்டு அடுத்தவர் பொருளைச் சுரண்ட ஜாதியின் பெயரால் அனுமதிக்கும் மனு யாருக்கானது என்பதைப் புரிந்துகொள்க.

உண்மையில் இந்த ஜாதியின் பெயரால் நடைபெறும் உழைப்புச் சுரண்டல் தான் மனுவின் அடிப்படை நோக்கமே! அதைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டதான் நூற்றாண்டு காலமாக இப்போதுவரை - உழைக்காமல் உட்கார்ந்து கொண்டே உண்ணும் நிலைமையைத் தொடர் நினைக்கிறது பார்ப்பனியம்.

“பிராமணன் சந்தேகமின்றி சூத்திரன் தேடிய பொருளைக் கைப்பற்றலாம். ஏனெனில், சூத்திரன் எவ்விதப் பொருளுக்கும் உடையவனாக மாட்டான்”⁴² பிராமணன் பொருளை அபகரித்த சூத்திரனை சித்திரவதை செய்து கொல்ல வேண்டும். ஆனால், சூத்திரனுடைய பொருளை பிராமணன் தம் இஷ்டப்படி கொள்ளையிடலாம்.”⁴³

“சூத்திரனுக்கு பிராமணப் பணிவிடை ஒன்றே பயன் தருவதாகும். பிராமணன் இல்லாதவிடத்தில் சத்திரியனுக்கும், சத்திரியனில்லாவிடத்தில் வைசியனுக்கும் தொண்டு செய்ய வேண்டும். அதிகமான செல்வமும், பசுக்களும் வைத்திருக்கிறவன், பிராமணன் கேட்டுக் கொடுக்காவிட்டால், களவு செய்தாவது, பலாத்காரம் செய்தாவது அவற்றை பிராமணன் எடுத்துக் கொள்ள உரிமையுண்டு.”⁴⁴

(இப்படி உட்கார்ந்து கொண்டு திருடியே சாப்பிடச் சொல்லும் மனுவும், பிறன் பொருளைத் திருடாதே என்றல்ல; ‘திருடவும் நினைக்காதே’ என்று ‘கள்ளாமை’ எனும் ஓர் அதிகாரமே எழுதிய குறளும் எப்படிச் சமமாகும்.)

ஒழுக்க வரையரை கூட ஜாதிக்கு ஜாதி வேறுபடுமா?

“மறப்பினும் ஒத்துக் கொளலாகும்

பார்ப்பான்

பிறப்பொழுக்கம் குன்றக் கெடும்”

என்னும் குறளில்⁴⁵ படித்தகல்வி மறந்தால் மீண்டும் படித்துக் கொள்ளலாம், ஆனால், “உயர்ந்த ஜாதி என்று சொல்லிக் கொள்பவன், பார்ப்பனர் ஒழுக்கம் தவறினால் அந்த “உயர்ந்த” இடத்தை இழந்துவிடுவான் என்று தெளிவாகச் சொல்கிறார் திருவள்ளுவர். ஆனால், “பிறப்பாலான பார்ப்பன உயர்வு எந்த வகையிலும் மாறாது” என்கிறது மனு.

கல்விகற்றவர் மற்றும் ஒழுக்கமுடையவர் உயர்வையும், கல்லாதவர் மற்றும் ஒழுக்கமில்லாதவர் இழிவையுமே திருக்குறள் பல பாடல்களில் சொல்கிறது.

“மேற்பிறந்தார் ஆயினும் கல்லாதார் கீழ்ப் பிறந்தும்,

கற்றார் அனைத்திலர் பாடு”⁴⁶

என்ன சொல்கிறது எனில், கல்லாதவர் உயர்குடியில் பிறந்தவராயினும், தாழ் குடியில் பிறந்த கற்றவர்க்கு ஈடாக மாட்டார் என்பது ஜாதிய சமூகத்தில் மனுவுக்கு எதிரான அன்றைய போர்க்குரல் அல்லவா!

சங்க இலக்கியத்தின் புறநானூற்றில் ஆரியப் படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் எனும் மன்னன் எழுதிய பாடல் ஒன்றுண்டு. “ஒரு வீட்டில் வயதில் மூத்தவனை விடவும் கல்வி உடையவனே மேலானவன், ஒரு நாட்டில் கீழ் ஜாதியில் பிறந்தவனாயினும் கல்வி அறிவு பெற்றவன் சொல்வதையே மேல்ஜாதிக்காரனும் கேட்க வேண்டும் கற்றவன் சொல்வதை ஜாதி கடந்து - அரசாங்கம் கேட்பதே சிறந்தது” என்பது அந்தப் புறநானூற்றுப் பாடலின் பொருளாகும். பெயர்ப் பொருத்தமும் சரியாக இருக்கிறது - “ஆரியப் படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் என்று!

“ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோருள்ளும்

மூத்தோன் வருக என்னாது, அவருள்

அறிவுடையோன் ஆறு அரசும் செல்லும்,

வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பால் உள்ளும்

கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின்

மேற்பால் ஒருவனும் அவன்கட் படுமே”⁴⁷

குறளும் சங்கஇலக்கியமும் இப்படி! மனு சொல்வது எப்படி? - “பிராமண குலத்தில் பிறந்தவன் ஆசாரமில்லாதவனாயினும், அவன் நீதி செலுத்தலாம். சூத்திரன் ஒருபோதும் நீதி செலுத்தலாகாது.”⁴⁸

ஆக, பிறப்பு ஒன்றையே சிறப்பாகச் சொல்லும் மனுவும், ஒழுக்கத்தையும் கல்வியையுமே போற்றக் கூடிய குறளும் எப்படிச் சமமாகும்?

தண்டனைக்கும் ஜாதி வேறுபாடு உண்டு

அறியாமல் செய்த தவறைப் பொறுத்தல் மனித மாண்பை வளர்க்கும் என்று உலகப் பேரறிஞர் பலரும் சொல்லியிருக்க, அதற்கும் மேலே போய், “அறியாமல் செய்தவர் அறியும் வழி, அவர்க்கு நன்மை செய்து விடுவதுதான்”⁴⁹ என்று நல்லறம் சொன்னவர் வள்ளுவர். இதுதானே மனிதரைப் பண்படுத்தும் உயர்நெறி? அதே வேளையில், “பயிர்களை நல்லபடியாக வளர்க்க வேண்டுமானால், பயிர் வளர்ச்சியைக் கெடுக்கும் களைகளை அழிப்பதும் அவசியம் என்பதுபோல, அறிந்தே கொலை செய்த கொடியவரை அவர் யாராக இருந்தாலும் தண்டிப்பதே அரசு நீதி!” என்றும் எளிதில் புரியும் எடுத்துக் காட்டுடன் குறள் கூறும்.⁵⁰

ஆனால், இதற்கு மாறாக, கொலை செய்தவனின் ஜாதி பார்த்துத்தான் தண்டனை தரவேண்டும்⁵¹ என்பதா சமநீதி?! அதாவது, கொலைகாரன் பிராமணனாக இருந்தால் அவன் குடுமியைச் சிரைத்தாலே போதுமானது, மற்ற ஜாதி எனில், உயிரையே எடுத்துவிட வேண்டுமாம்.”

இதுவா பொதுநூல்?

வீடுபெறு மோட்சம் மனுவில் உள்ளது, குறளில் இல்லையே?

குறள் வடமொழியின் நான்கு வேதங்களைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்டது எனும் “கட்டுக் கதைகள்” நிறையவே உண்டு, எல்லாம் அவர்கள் புனைந்த

புனைசுருட்டுகள்தாம். இதற்காகவே கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டில் “திருவள்ளுவ மாலை” என்றொரு நூலைத் தொகுத்தார்கள். இதில் “நான்மறையைத் தமிழில் தந்த” என்பதான தொடர்கள் நிறைய வரும்! இந்நூலின் முதற்பாடல் அசரீரி, இரண்டாம் பாடல் கலைமகள் எழுதியது போலும் கற்பனைகளே இந்நூலைப் புனைந்தவர் நோக்கம் புரியும். அதை உதாரணம் வேறு காட்டுவார்கள். அதிலிருந்தே அவை ஒப்பனை இல்லாத கற்பனைச் சொற்புனைக்கதைகள் என்பதையும் புரிந்துகொள்ளலாம்.

55 வெண்பாக்கள் உள்ள இந்த நூலில், நாமகள் (கல்வித்துறைக்கான கடவுள்), உக்கிரப் பெருவழுதி (மன்னன்), கோதமனார், நல்லந்துவனார், வெள்ளிவீதியார், மாங்குடி மருதனார், வடமொழி வேத-வைதிக-வழியில் குறள் எழுதப்பட்டது என்று பாராட்டியுள்ளனர். நக்கீரர், அம்முவனார், கீரந்தையார் சிறுமேதாவியார் முதலான புலவர்கள் நான்கு உறுதிப் பொருள்களை வள்ளுவர் பாடியதற்காகப் பாராட்டி எழுதியிருக்கின்றனர். இதனால்தான் “திருவள்ளுவ மாலை” ஒரு போலி நூல், ஒருவரே பலபெயரில் எழுதிய நூல்” என்றார் தமிழறிஞர் மு.அருணாசலம் (தமிழிலக்கிய வரலாறு நூற்றாண்டு வரிசை)

ஆனால் “அறம்பொருள் இன்பம் வீடடைதல் நூற்பயனே” என்னும் பிற்கால நன்னூலின் கருத்து வள்ளுவரின் கருத்தல்ல! வள்ளுவர் “இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்கு” எனவும், “அறமுதலாகிய மும் முதற்பொருள்” எனவும் தொல்காப்பியத் தமிழியத்தைப் பின்பற்றி முப்பால் வகுத்தவர்! எனவே மனுவைப் போல வேத வழிப்பட்டதல்ல குறள்; தமிழ் மரபை ஒட்டி, வீடுபேற்றை வெட்டி வாழ்வியலை மட்டுமே பாடினார்!

நட்பு முரணும் பகை முரணும்:

திருக்குறளிலும் இன்றைய பகுத்தறிவுக் கருத்துகளுக்கு ஒவ்வாத சில முரண்பாடுகளும்

இருக்கவே செய்கின்றன. ஆனால், அவை நட்பு முரண் வகை சார்ந்தவை.

“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும்
அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு”

என்று சொன்னதுதான் இந்தக் கருத்துப் போரின் ஜனநாயகத்தைப் புரிந்துகொண்ட பகுத்தறிவுக் கூற்று. இதையே பெரியாரும், “நான் சொல்கிறேன் என்பதற்காக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டாம், உன் பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தி நன்றாக யோசித்து உண்மை அறிந்து கொண்டால் போதும்” என்றே சொல்லிவந்தார். ஆனால், இந்த ஜனநாயகக் கருத்துகள் எதையும் ஏற்காத மனு, “இறைவன் படைத்தான் நீ ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்பது எப்படிச் சரியாகும்? இதுதான் பகைமுரண். நட்பு முரணைப் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளலாம்; பகைமுரணைப் போராடித்தான் வெல்ல முடியும்.

ஜாதி மத அழுத்தமே நமது முன்னேற்றத்திற்குப் பெருந்தடை என்பதால்தானே அறிவுசார் நல்லுலகோர், அதை எதிர்த்துச் சமர் புரிந்தார்கள்.

இன்றைய தமிழ்நாட்டில் மிகப்பெரும்பாலோர் படித்துக்கொண்டே இருக்கும் நூல் திருக்குறள்தான். அறிஞர் மு.வ.எழுதிய “திருக்குறள் தெளிவுரை” நூல் நூறு பதிப்புக்கு மேல் கண்டுள்ளது. இதுபோலும் ஏதேனும் ஒரு திருக்குறள் நூலே இன்றும் அதிக விற்பனை உள்ள (BEST SELLER) நூலாக விற்றுக் கொண்டே இருக்கிறது! திராவிடத் தொடர் இயக்கங்கள் அரசு நடைமுறைகளில் மட்டுமல்லாமல் சமூகரீதியாகவும் நடத்திய இயக்கங்கள் திருக்குறளை மக்களிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்ததன் விளைவு, பொருளற்ற புரோகிதத் திருமணங்களைத் தவிர்த்து, திருவள்ளுவரை சாட்சியாக வைத்து திருக்குறளின் இல்லறவியல் பாடல்களைச் சொல்லித் திருமணம் செய்வது வரை வந்திருக்கிறது.

உலகில் உள்ள நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் திருக்குறள் மொழியாக்கம்

செய்யப்பட்டுள்ளது. கலைஞர் வரை நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தமிழறிஞர்களின் உரையும் திருக்குறளுக்கு மட்டுமே வாய்த்த பெருமை! வெகுசில காலத்துக்கு ஒவ்வாத கருத்துகள் இருப்பினும் இன்றும் கூட, தமிழரின் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் தனி அடையாளமாகத் திருக்குறளே புகழ்பெற்றுத் திகழ்கிறது.

மனுவை ஏற்றிப் போற்றிச் சொல்லிக் கொள்வதும் அதை அவரவர் பத்திரிகையில் வெளியிட்டுக் கொள்வதும் அவரவர் விருப்பம். அதற்காகத் திருக்குறளை இழிவு செய்வதையும், “குறளும் மனுவும் ஒன்றே” என்பதான அறிவுக்கு ஒவ்வாத கருத்துகளை வெளியிடுவதையும் தமிழ்நாடு ஏற்காது என்பதை அறிந்து “மனுவாதிகள் (அ) குறளின் எதிரிகள் தங்களைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

அடிக்குறிப்புகள்:

- (1) 24-10-2020 விகடன் இணையம் படத்துடன்
- (2) 04-11-2020 தினமணிநாளிதழ் நடுப்பக்கக் கட்டுரை
- (3) 20-11-2020 தினமணி நாளிதழ் நடுப்பக்கக் கட்டுரை
- (4) திருக்குறள்-வரிசை எண்-54, அதிகாரம் வாழ்க்கைத் துணைநலம்)
- (5) மனுதர்மசாஸ்திரம் - அத்தியாயம்-11 சுலோகம்-6
- (6) மனு தர்ம சாஸ்திரம் -- அத்".11. சுலோ-66.
- (7) மனு தர்ம சாஸ்திரம் -- அத்-9, சுலோ-19
- (8) மனு தர்ம சாஸ்திரம் -அத்-2 சுலோ213
- (9) மனு தர்ம சாஸ்திரம் -அத்-9சுலோ78
- (10) மனு தர்ம சாஸ்திரம் -அத்-5 சுலோ-154
- (11) மனு தர்ம சாஸ்திரம் -அத்- 5 சுலோ-156
- (12) மு.பழனியப்பன்-திருக்குறள் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கையேடு-பக்-51
- (13) கந்தர்வன்கவிதைகள் சந்தியாபதிப்பகம் பக்-
- (14) மனு தர்ம சாஸ்திரம் - அத்-9, சுலோ-148)
- (15) பகவத்கீதை - அத்-9, சுலோ-32
- (16) கீதையின்மறுபக்கம் கி.வீரமணி-பின் அட்டை
- (17) மனுதர்ம சாஸ்திரம் - அத்-8; சுலோ-415
- (18) திருக்குறள்- வரிசை எண்-972 (அதிகாரம்-பெருமை)
- (19) மனு தர்ம சாஸ்திரம் - அத்-1, சுலோ-31
- (20) பகவத் கீதை - அத்4 , சுலோ-13
- (21) பாரதிதாசன் - குறிஞ்சித்திட்டு வரிகள்-520-525
- (22) பாரதியார் - உயிர்பெற்ற தமிழர் பாட்டு-13
- (23) தமிழ்நாடு அரசின் தமிழிணைய கல்விக் கழக இணையதளம் திருக்குறள்-பரிமேலழகர் உரை) http://www.tamilvu.org/slet/l2100/l2100pd1.jsp?bookid=31&auth_pub_id=29&pno=9)
- (24) விகடன் இணையம்-பிப்.07, 2018
- (25) மாபெரும்தமிழ்க்கனவு- தமிழ்திசை-செல்வ.புவியரசன்- பக்-220
- (26) மனோன்மணியம்- தமிழ்த் தெய்வ வணக்கம், 11ஆம் தாழிசை
- (27) திருக்குறள்-வரிசை எண்-972, அதிகாரம்-பெருமை
- (28) மனு தர்ம சாஸ்திரம் -அத்-1, சுலோ-94)
- (29) மனு தர்ம சாஸ்திரம் அத்-1-சுலோகம்-89
- (30) மனு தர்ம சாஸ்திரம் -4-61

- (31) மனு தர்ம சாஸ்திரம் -8-21
- (32) மனு தர்ம சாஸ்திரம் -8-22
- (33) மனு தர்ம சாஸ்திரம் -8-417
- (34) மனு தர்ம சாஸ்திரம் -10-47-49
- (35) மனு தர்ம சாஸ்திரம் - 10-50
- (36) மனு தர்ம சாஸ்திரம் -10 : 52
- (37) மனு தர்ம சாஸ்திரம் - 10 : 52
- (38) மனு தர்ம சாஸ்திரம் - 1:90
- (39) மனு தர்ம சாஸ்திரம் 2-31, 32
- (40) மனு தர்ம சாஸ்திரம் - 8-412
- (41) திருக்குறள்- வரிசை எண்- 282,அதிகாரம்- கள்ளாமை
- (42) மனு தர்ம சாஸ்திரம்- அத்தியாயம்-8, சுலோகம்--417
- (43) மனுதர்மசாஸ்திரம் அத்தியாயம்-.9. சுலோகம்.248
- (44) மனுதர்மசாஸ்திரம் - அத்தியாயம்-11. சுலோகம்-12.
- (45) திருக்குறள் வரிசைஎண்-134, அதிகாரம்-ஒழுக்கமுடைமை
- (46) திருக்குறள் வரிசைஎண் -409, அதிகாரம்-கல்லாமை.
- (47) புறநானூறு, பாடல் எண்-183, ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன்
- (48) மனு தர்ம சாஸ்திரம் -அத்தியாயம்-8, சுலோகம்-20
- (49) திருக்குறள்- வரிசை எண்-314, அதிகாரம்- இன்னா செய்யாமை.
- (50) திருக்குறள் வரிசை எண்-550, அதிகாரம்- செங்கோன்மை.
- (51) மனு தர்ம சாஸ்திரம் அத்தியாயம்-8, சுலோகம் 379
- (2) கீதையின் மறுபக்கம் - கி.வீரமணி
- (3) மனு தர்ம தந்திரம் - 'விடுதலை' இராசேந்திரன்,
- (4) பொசங்கட்டும் மனுதர்மம் கவி. பூங்குன்றன்
- (5) மனு அதர்மம் - சுந்தம்பட்டி வெ.நாராயணசாமி
- (6) மனுதரும சாஸ்திரம் கோமாண்டுர் இராமாநுஜாச்சாரியார் (1865Pdf)
- (7) பகவத் கீதை உண்மையுருவில் - பக்தி வேதாந்தசுவாமி பிரப்புபாதா
- (8) திருக்குறள்-தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கையேடு தொகுப்பு நூல் (USA-ஆண்டு-2000)
- (9) ஈரடிப் போர் - ஆயிஷா இரா. நடராசன்
- (10) திராவிடர் கழக வரலாறு - கி.வீரமணி
- (11) மாபெரும் தமிழ்க் கனவு - தமிழ்த்திசை வெளியீடு
- (12) மற்றும் 04.11.2020, 20.11.2020 தேதியிட்ட தினமணி நாளிதழ்கள்

ஆசிரியர் குறிப்பு:

முத்துநிலவன், கட்டுரையாளர், கல்வி, சமூகவியல், தமிழ்இலக்கிய ஆய்வாளர், அரசுப் பள்ளியில் 35ஆண்டுகள் தமிழாசிரியப் பணிநிறைவுசெய்தவர், "முதல் மதிப்பெண் எடுக்கவேண்டாம் மகளை!" உள்ளிட்ட ஒன்பது நூல்களின் ஆசிரியர்.

கட்டுரைக்கு உதவிய நூல்கள்:

- (1) மனுநீதி- ஜாதிக்கொரு நீதி - தந்தை பெரியார்,